

Záhada Tarzaniek

Zozo doma vzala zväčšený brestový list. Čosi doň rýchlo dokresľovala. Keď to mala hotové, vliezla do bunkra a zavolała Ade.

Videohovor Zozo a Ady

Zozo: Ada, čau. Už viem, čo je na tom prvom odkaze!

Ada: Rozlúštila si, čo ti píšu Tarzanky?

Zozo: Podľa mňa áno. Toto je ich strom.

Hore je hniezdo a to veľké nad ním je haja červená. Dnes sme ju videli, ako tam krúži.

ROZLÚŠTENÝ ODKAZ OD TARZANIEK

ZVÄČŠENÝ BRESTOVÝ LIST

SLNKO

HAJA ČERVENÁ

HNIEZDO

STROM

NEROZLÚŠTENÉ OBRÁZKY

BESNÁ DÁŽĎOVKA

NEJAKÝ PES ALEBO ZAJAC

POKRÚTENÉ KORENE

Ada: A čo tá haja od nich chce?

Zozo: To práve neviem.

Ada: Môže to byť ich domáci miláčik.

Zozo: Alebo ich nepriateľ.

Ada: Možno sa na nej vozia.

Zozo: Alebo im chce vyzobať hniezda.

Ada: Možno letela okolo iba náhodou.

Zozo: Lenže prečo by mi o nej potom písali?

Ada: To je pravda. Možno práve preto sa ti Tarzanka ukázala!

Zozo: Lebo im haja červená nedá pokoj a potrebujú pomoc?

Ada: Podľa mňa áno.
Zozo: Videla si aj ty nejakú Tarzanku?
Ada: Tarzanky asi v mestských parkoch nebývajú.
Ale našla som pod stromami plno malých minidier!
Zozo: Škriatkovia!
Ada: Budem na nich striehnuť. Keď nejakého zbadám, nakreslím ti, ako vyzeral.
Zozo: Dobre.
Fifo: Ahoj, Ada, je doma Alex?
Ada: Fifo, čau. Alex je doma, ale drví sa s ocom matiku.
Zozo: Aj s nami sa teraz učí ocko. Ale matika mu nejde.
Fifo: A dokedy sa budú učiť?
Ada: Robia rovnice so zátvorkami. To bude nadtľho.
Fifo: A nechcete sa zahrať s Pokémonmi?
Zozo + Ada: Už zasééé!
Ada: Volá ma mama. Ideme si opakovať slovenčinu na zajtra. Tak čaute.
Zozo: Tak čáááú.

„Alex sa má,“ posmutnel Fifo.
„Lebo sa s ním ocko učí matiku, že?“ uhádla Zozo okamžite.
„Ocko mi nevie s príkladmi pomôcť. A triedna nám chce napariť písomku.“
„Písomku? To sa dá, keď nechodíme do školy? Ako dá na vás pozor?“
„No jasne, že sa to dá. Dnes už sa dá všetko.“
„Tarzanky to napríklad robia tak, že...“
„Tvoje Tarzanky ma nezaujímajú,“ odvrkol Fifo. Zachmúrený zaliezol do bunkra.

Zozo pokrčila plecami. Znovu si obzrela napoly rozlúštený odkaz od Tarzaniek. Nedalo jej to. Stoj čo stoj chcela prísť na to, čo je v spodnej časti obrázka. Spomenula si, čo povedala Ada: pod stromami v parku bolo veľa dier. Škriatkovia! Už aj letela do zadnej izby. Stále tam pri práci sedela mama.

„Bože, Zozo! Šľak ma trafi,“ vyľakala sa, keď dievčatko skoro vyvalilo dvere.

„Musím to tu nachystať,“ nevšímala si ju Zozo. Spod rárohov vylovila farebnú stuhu. Natiahla ju cez celú izbu až hore k parapetu.

„Čo to tu vystrájaš?“ zlostila sa mama. „Nie je tu dosť neporiadku?“

„To je chodník pre škriatkov,“ oznámila Zozo.

*CHODNÍK PRE ŠKRIATKOV
FAREBNÁ STUHA KRÍŽOM CEZ CELÚ IZBU
ZAČÍNA SA PRI DVERÁCH
ŠPLHÁ SA HORE GAUČOM AŽ K PARAPETU
PONAD RADIÁTOR JE POLOŽENÁ DLHÁ RÚČKA
NA KONCI SÚ ZVITKY S TAJNÝM ODKAZOM
PRE ŠKRIATKOV*

„Inak by sa nedostali až hore, chápeš? Tarzanky vedia dobre skákať. Vyšvihnú sa na gauč ako nič. Škriatkovia potrebujú po niečom vyliezť. Už som takmer rozlúštila celý odkaz, mami. Tá druhá časť je určite, určite, určite o škriatkoch!“

„Som taká prepracovaná, že keď okamžite nepôjdem do postele, tak tých škriatkov fakt uvidím,“ pošúchala si mama oči.

Zozo ešte raz skontrolovala stuhu aj rúčku. Najmä, či sa rúčka nezosmykne, keď na ňu ktosi stúpi.

Pred spaním vytiahla z police obľúbený komiks o Hilde. Aj ona sa zhovárala s trolmi, domovými škriatkami a miniludkami. Dúfala, že pri čítaní dostane nejaký nápad. Ešte aj keď zaspávala, v hlave jej vírilo množstvo otázok.

NAD ČÍM ZOZO DUMÁ PRI ZASPÁVANÍ
ŽIJÚ ŠKRIATKOVIA V TÝCH ISTÝCH STROMOCH
AKO TARZANKY?
AKO HLBOKO SA VEDIA ZAKOPAŤ?
ČO ŠKRIATKOVIA JEDIA? CHUTÍ IM HLINA?
ČO AK SA ŠKRIATKOVIA A TARZANKY POHÁDALI?
PREČO SA MI TARZANKY UKÁZALI PRÁVE TERAZ?

UKÁZALI BY SA MI, AJ KEBY SA NEZAVRELA ŠKOLA?
VEDIA TARZANKY, ŽE TU MÁME VÍRUS?
JE HAJA DOBRÁ ALEBO ZLÁ?
KEĎ JE DOBRÁ, PREČO MI O NEJ PÍŠU?
KEĎ JE ZLÁ, ČO MÁM SPRAVIŤ?
CHCÚ, ABY SOM IM NEJAKO POMOHLA?
ČO AK SA ŠKOLA UŽ NIKDY NEOTVORÍ?
MOHLI BY TARZANKY BÝVAŤ U NÁS?
ZMESTILI BY SA VŠETKY KU MNE DO POSTELE?
VEDELI BY OSEDLAŤ KAČU?

